

Un aeroport amb impacte

Aarhus, Billund, Bydgoszcz, Cochstedt, Nederrhein, Västerås, Jönköping, Kalmar, Katowice, Lappeenranta, Paphos, Rzeszów, Skellefteå... Però també París, Londres, Amsterdam, Dublín, Brussel·les, Roma, Milà... I així fins a més d'una setantena de ciutats. Gairebé no ens en recordem, però tot just fa quatre dies —o, més ben dit, exactament deu anys— que no hauríem sabut posar en el mapa ni la meitat d'aquestes ciutats. I menys encara ens hauríem plantejat volar-hi a cap. I molt menys fer-ho des de l'aeroport de Girona-Costa Brava.

De manera que si avui sabem que Lappeenranta és una ciutat de Finlàndia i que Skellefteå és a Suècia, probablement és perquè haurem buscat un dels molts vols que s'enlairan des de l'aeroport de Girona. I ho haurem buscat perquè sabem que ara, a diferència de fa deu anys, podrem trobar bitllets a preus més o menys assequibles gràcies a l'aterratge a aquest aeroport d'una famosa companyia aèria irlandesa. Un «aterratge» qüestionat a causa dels ajuts públics que rep la companyia.

Segurament que aquells que han parlat de malbaratarment i han criticat el fet d'haver de pagar per un

38 milions de passatgers en deu anys

L'aeroport Girona-Costa Brava ha sumat 38 milions de passatgers des de l'any 2002, quan hi va aterrar per primera vegada un avió de Ryanair. La major part —33,5 milions— corresponen a aquesta companyia, amb la qual cosa ja es veu que sense la seva presència l'aeroport tornaria a l'ostracisme. De perills, n'hi ha, ja que el trasllat de part de la seva activitat a l'aeroport del Prat ha comportat un descens important de moviments a Vilobí. Com el perill de jugar-s'ho tot a una carta. O, més ben dit, a una companyia.

XAVI ROQUETA

servei que no utilitzen tenen part de raó. Però no hauríem de parlar de malbaratar, sinó d'impulsar l'economia de casa nostra. Perquè, posats a fer demagògia, els nostres impostos serveixen per pagar molts serveis, equipaments i infraestructures que probablement no farem servir mai. Potser no passarem mai per una determinada carretera, ni pujarem mai al tren d'alta velocitat, ni anirem mai al poliesportiu, ni tindrem fills que necessitaran una escola o una universitat, o no necessitarem cap metge perquè tindrem una salut de ferro.

Però tot té un preu, ho fem servir o no. I precisament per això ho hem de saber valorar en la justa mesura. I el que cal valorar avui, quan ens trobem en plena temporada d'estiu, és que l'aeroport de Girona bull gràcies a una activitat impensable fa deu anys. Una activitat que va més enllà dels mesos de calor i que té un impacte sobre l'economia de les comarques gironines que no es pot menysprear. Seria millor tornar a quan l'aeroport de Girona oferia una imatge fantasmagòrica que només millorava a l'estiu gràcies als vols xàrter plens de turistes blanquinosos que només volien prendre el sol a la Costa Brava? Hauria estat millor no tenir l'oportunitat d'agafar un avió per conèixer món? Per anar i tornar de París el mateix dia per veure una exposició? Per anar a Londres a visitar un familiar? O senzillament per rebre milers de turistes que vénen a passejar i, el més important, a gastar a casa nostra?